

Μετενσάρκωσις (Μία ακόμα διδαχή του Όφφωως)

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 08 Δεκεμβρίου 2014 19:31 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

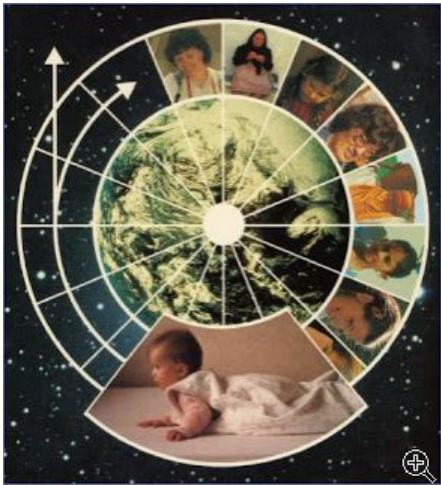
 Share 77 Tweet 8 Email 1 Share 127

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Μετενσάρκωσις, Πρωτ. Βασιλείου Γεωργοπούλου

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Λέκτωρ Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ

Μιά από τις πιο διαδεδομένες θέσεις του άντιχριστιανικού κινήματος της «Νέας Έποχής» (New Age), που προβάλλεται κατά τρόπο συστηματικό από την τηλεόραση και τά ποικίλα κοσμικά περιοδικά, σχετικά γιά τή μετά θάνατον ζωή, είναι ή πλάνη της μετενσάρκωσης.

Μετενσάρκωση είναι, ή πλανεμέ νη άντίληψη της μετά θάνατον ένσωμάτωσης της ψυχής του ανθρώπου σέ διαδοχικά ανθρώπινα σώματα, μέ σκοπό νά πετύχει ή τόν έξαγνισμό της ή τήν τιμωρία της ή την κάθαρσή της ή τόν ύψιστο βαθμό της άνέλιξής της.

Η διαδοχή τών έν σωματώσεων σταματᾷ όταν ή ψυχή φτάσει στό τέλος της εξέλιξής της. Σέ δημοσκόπηση, που δημοσιεύθη κε, παλαιότερα, σ' έβδομαδιαί ο περιοδικό, ένθετο μεγάλης άθιναϊκής έφημερίδας (ΝΕΑ.

Ταχυδρόμος. Αρ. 264/ 19-3-2005) άναφέρεται σύν τοίς άλλοις, ότι τό 33% τών Έλλήνων άπο δέχεται τήν άντιχριστιανική ιδέα της μετενσάρκωσης.

Τό έν λόγω ποσοστό άναδεκνύει γιά μία ακόμα φορά τό μεγάλο έλλει μα έπαρκούς κατήχησης και γνώσης της Όρθόδοξης πίστης μας, που παρατηρεί ται στους χριστιανούς μας, μέ φυσική συνέπεια, οί νεοεποχίτικες και άντιχριστιανικές άντιλήψεις νά διαβρώνουν σιγά- σιγά, ύπουλα και μεθοδευ- μένα τό φρόνημα τών Όρθοδόξων.

Η πλάνη της μετενσάρκωσης είναι άντίληψη και θρησκευτική δοξασία του μεταπτωτικού ανθρώπου. Ο μεταπτωτικός άνθρωπος φαντάστηκε ως άπάντηση στό πρόβλημα του κακού και της ύπέρβασης του θανάτου τήν ιδέα της μετενσάρκωσης.

Ο άντιχριστιανικός χαρακτήρας είναι έμφανής όχι μόνο ως προς τό περιεχόμενό της καθ' εύατό, αλλά και ως προς τίς περι άνθρώπου, κόσμου και κακού προϋποθέσεις και διαστάσεις της. Κατ' έξοχήν όμως γιατί προσκρούει και άντιτίθεται στό μυστήριο της έν Χριστώ σωτηρίας, έλευθερίας και έλπίδας του ανθρώπου.

Σήμερα, ή μετενσάρκωση έκτός από Ίνδουιστική και Βουδιστική διδασκαλία άποτελεί διδασκαλία τών άποκρυφιστικών συστημάτων της Θεοσοφίας και της Άνθρωποσοφίας¹. Είναι επίσης διδασκαλία διαφόρων παραθρησκευτικών και άποκρυφιστικών οργανώσεων, πνευ- ματιστικών ομάδων, και γκουρουϊστικών κινήσεων.

Κα τ' έξοχήν όμως άποτελεί κεντρική διδασκα- λία του άντιχριστιανικού κινήματος της «Νέας Έποχής» (New Age) σέ όλες τίς εκφάνσεις του². Ένδιαφέρον παρουσιάζει επίσης το γεγονός ότι οί θιασώτες της έν λόγω άντιχριστιανικής διδασκαλίας στην προσπάθειά τους νά πείσουν γιά τήν όρθότητα τών ίσχυρισμών τους έπικαλούνται και την έπιβεβαίωσή της μέσω της τεχνικής της «άνάδρομης ύπνωσης».

Τί είναι όμως αύτή ή τεχνική; Η «άνάδρομη ύπνωση» είναι μία τεχνική ύπνωσης πολλαπλώς άμφισβητήσιμη ως προς τήν άξιοπι- στία της και τίς δυνατότητές της. Η άναξιοπιστία της κατά τούς ειδικούς, έγκειται σύν τοίς

Άλλοις και στο γεγονός, ότι έπιθυμίες, φόβοι, ή ύποβολή ιδεών, φαντασιώσεις κ.ά., παρουσιάζονται ως δήθεν βιώμενα γεγονότα στο παρλθόν.

Αύτη, λοιπόν, ή πρακτική ύπνωτισμοϋ παρουσιάζεται από τούς θιασώτες τής μετενσάρκωσης ως δήθεν “έπιστημονική μέθοδος”, πού άποδεικνύει ως πραγματικό τα τήν δοξασία τής μετενσάρ - κωσης έπικαλούμενοι τήν πολύγνωστή έργασία του καθηγητοϋ στο Πανεπιστήμιο τής Βιρτζίνια Ian Stevenson για τή μετενσάρκωση Twenty Cases Supportive of Reincarnation, Charlottesville Virginia USA 1966.

Πολλές φορές έπίσης, αντί για ύπωση χρησιμοποιείται ή λεγόμενη αϋθόρμητη άναδρομή. Άποδεικνύουν αυτές οι πρακτικές τή δυνατότητα όμως μετενσάρκωσης; Άναμφιβόλως όχι. Τοϋ το μαρτυρείται σαφώς, γιατί πολλά από τά περιγραφόμενα ως δήθεν έμπειρίες άναδρομών σε προη - γούμενες ζωές είτε μέσω ύπωσης, είτε αϋθόρμητα ,κατα γράφονται και ως “έμπειρίες” σε άλλες ά - ποκρυφιστικές πρακτικές, όπως στον Πνευματισμό.

Σχετικά με αυτή την έργασία του Ian Stevenson ύπάρχει μία έπιπλέον ένδιαφέρουσα πτυχή πολύ διαφωτιστική, πού σπανίως άναφέρεται. Δύο χρόνια άργότερα ένας παραδοσιακός Ίνδουιστής δάσκα- λος σε άνοικτη έπιστολή, πού απήθυνε στον Ian Stevenson του έγραφε ότι καμμία άπολύτως άπό τίς περιπτώσεις πού είχε καταγράψει δεν ήταν περίπτωση μετενσάρκωσης, αλλά ήταν περιπτώσεις κατάληψης από πνεύματα³.

Θά ολοκληρώσουμε τήν άναφορά μας στο θέμα τής μετενσάρκωσης με μία έξόχως ρεαλιστική έπισήμανση του Μ. Βασιλείου από τίς Όμιλίες του στην Έξαήμερο. Άναφέρει, λοιπόν, ό ίερός πατέρας για τό ίδιο θέμα:

“Διώξε μακριά τίς φλυαρίες τών σοβαρών φιλοσόφων, πού δεν ντρέπονται νά ύποστηρίξουν, ότι οι ψυχές τους και οι σκυλίσιες ψυχές είναι όμοιειδείς μεταξύ τους” πού λέγουν ότι οι ίδιοι ύπήρξαν κάποτε και γυναίκες και θάμνοι και ψάρια θαλασσινά.

Έγώ δε δεν λέγω ότι ύπήρξαν ποτέ ψάρια” τό λέγω όμως και τό ύποστηρίζω, ότι, όταν έγραφαν αυτά τά πράγματα ήταν άλογότεροι και άπό τά ψάρια” (Όμιλία 8, 2)».

Σημειώσεις:

1.Βλ. R.Hempelmann u.a. (Hrsg), Panorama der neuen Religiosität, 2001, σς. 327- 329

2.Βλ. H.Reller, H. Krech, M. Kleiminger (Hrsg), Handbuch Religiöse Gemeinschaften und Weltanschauungen, 2005, σ. 711.

3. Βλ. Μ. C. Albrecht, Μετενσάρκωση, 2004, σ. 163. Πρβλ. Πρωτ. Α. Άλεβιζοπούλου, Μετενσάρκωση ή Άνάσταση; 1992, σ. 49 . π. Seraphim Rose, Ή Ψυχή μετά τό θάνατο 20032, σ. 200 .

Όρθόδοξος Τύπος άρ τεύχ. 1942, 21 Σεπτεμβρίου 2012

[Πηγή](#)